

EUKRATIDA.

K. o. f. m.

(Dalje.)

TEMNA in viharna jesenska noč je bila. Velika burja je tulila okrog Oteomerjove palače. Dež je naletaval. Morje je bilo razburjeno in mogočni valovi so pluskali ob obrežje in se zaganjali ven iz svojih meja.

Na vrtu Oteomerovem ni bilo nikogar. Oteomero in Marcela sta povečerjala in sedela v sobani in se pogovarjala o različnih stvareh.

"Strašna noč je danes", pravi Marcela.

"Da! Gorje mornarjem na morju!"

"Seveda jesen prinese vedno te viharje!"

"Res velik, mora biti On, ki je vse to ustvaril, vse ta lepo in modro uredil. In začel je stari Oteomero zopet govoriti Marceli o sveti veri, da bi tudi njo pridobil za milost spoznanja resnice, kakor že pogosto, od kar sta živela skupaj.

Dolgo sta govorila, v peščeni uri, ki je stala na krasnem bronastem stojalu v kotu sobane je bil pesek že precej visoko, kar je bilo znamenje pozne nočne ure.

Služabniki so že vsi pospali utrujeni od dela. Oteomero je takoj pri svojem krstu oprostil vse sužnje in jim dal prostost. Določil je vsakemu primerno plačo, ako hočejo ostati pri njem. Ker so bili skoraj vsi kristjani, so z veseljem ostali pri Oteomeru. Ljubili so ga kot svojega očeta. Le štirje niso bili kristjani. Med njimi je bil surov Afrikanec, katerega je Oteomero pred nedolgo kupil na trgu. Bil je več let borilec gledišča "Amfiteatra". Tudi njemu je dal prostost. Vendar Rufus, tako je bilo sužnju ime, ni bil hvaležen svojemu dobrotniku in gospodarju. Dolga leta brezsrčnega življenja, zlasti pa grdo življenje, ga je naredilo brezčutnega in neposobnega za vsak vzvišenejši čut.

Tajni ogleduhi, katere je imel Kast okrog Oteomerove palače, so le prekmalu

zasledili tega človeka in ga spoznali za vrednega pomočnika pri Kastovih nakamah.

Oni jesenski večer so res v palači vsi služabniki mirno pospali, izvzemši enega. Rufus ni spal. Zmuzal se je skrivaj iz palače in šel tiho proti vratam, ki so vodile iz vrta ven na mestno ulico. Stražnik je sicer stal blizu vrat. Toda dež in burja ga je primorala, da se je skrčil v stražno utico in tam mirno dremal.

Parkrat se mu je zazdelo, kakor bi bil čul človeški korak v pesku prav blizu utice. "Ej, kdo bi naj hodil tukaj v tej pozni uri," si je mislil in naprej dremal.

Ravno se je zablistalo, da se je posvetilo po celem vrtu, ko se strežaj malo zdrami. Toda prav po bliskovo je planila nanj neka črna postava in nekdo ga je zgrabil za vrat, predno se je mogel oglasiti. Kratek je bil boj. Stražnik ni bil pripravljen na napad. Zamotan je bil v svoj palašč, zato je imel napadalec lahko delo. Nož se je posvetil, ko se je zadril globoko v prsi stražnikove. Malo je zahropel in — padel mrtev na tla v svojo kri.

"Ta je že dobil svoje" šepne si morilec, ki ni bil nihče drugi kakor Rufus.

Ni pa dolgo čakal, ko se začuje lahko trkanje na vrtna vrata.

"So že tukaj". Ravno prav sem prišel!" in hiti k vratom. Pri vratih da dogovorjeno znamenje, da bi bil gotov, da so oni. Takoj je čul tri udarce na vrata — v znamenje, da so pravi.

Kakih dvajset oseb se počasi zmuza skozi vrata na vrt in se tiho ob zidu počasi pomika proti palači. Zadnja dva sta prinesla nosilnico. Prazna je morala biti, kajti z lahkostjo sta jo vzdignila črez prag in jo postavila ob zidu pri vratih na tla.

"O, kako dober je Bog do človeka, Marcela! Poglej, kako sem jaz smrtno sovražil tega Boga! Ko bi kdo mene tako sovražil, ko sem bil še pogan, pa bi imel oblast nad njim, uničil bi ga kot črva. Vidiš. Bog ni z menoj to naredil. Pripeljal me je k luči! Dal mi je največjo milost—milost svete vere. O, kako sem mu hvaležen! In

pa moje ljubo dete—Eukratida!" solze so se mu zaicikrile v očeh.

"Da, v resnici! Tudi jaz spoznavam vedno bolj, da je res v tej veri kristjanov nekaj, kar človeka tako vabi k sebi, kar je tako prijetno za človeško srce, tako blagodejno. Že na Eukratidi sem to občudovala. Nisem poznala Eukratide preje kot poganke toda takoj, ko sem jo prvič videla, sem jo vzljubila zaradi njene plemenitosti srca. Poznala sem pa tebe, toda Oteomero preje in Oteomero sedaj, to sta dva! To ni eden isti človek. Tolika sprememba!"

"O, da, kakor slepec, ki tava po cesti sredi strašne teme, pa se mu naenkrat odpro oči, tako se je meni zgodilo, ko sem dobil milost svete vere!"

"Čudno!"

"O, Marcela! Bog kristjanov je velik, je pravi Bog! Krščanstvo ima celo resnico! Če na to mislimo, se pa ne smemo čuditi krščanstvu, temveč slepoti človeka, da se tako upira resnici, ko bi jo vendar tako lahko spoznal in se osrečil. In glej, kako že skoraj tristo let, od Nerona sem do danes cela rimska država kolje kristjane! Kako sem jih sovražil jaz! Pa zakaj? Zakaj ne sovražimo Germanov radi njih vere? Zakaj ne preganjamo teh, ki ne verujejo v naše bogove? Zakaj smo združili v svojem "Pantheonu" — "svetišču vsch bogov", vse bogove, katere smo našli pri kakem narodu? Zakaj samo krščanskega Boga tako sovražimo? Tako strastno preganjamo? Ali ne izdamo s tem, da čutimo v tej veri resnico? Da nam naše srce, naša duša kliče, da je ta vera prava, da hoče te vere, pa se je bojimo, ker nočemo pravega življenja? Ali ni sramotno česčenje naših bogov in boginj? Ali ni sramoten ves nauk o naših bogovih in boginjah? — Da krščanstvo, kristjani nam samo očitajo našo zmoto, naše grdo življenje, vidimo se osramotene in od tod pa potem — mržnja proti resnici."

"Da, Oteomero, je veliko resnice v tem! To je jasno!"

"Marcela, resno premisli, pa bodeš sama videla! Zlasti v težkih poskušnjah živ-

ljenja, o kako prijetna tolažba za srce je ta vera! Ko sem videl svoje edino tolikanj ljubljeno dete obsojeno na tako strašno smrt, in bi prav v tem strašnem času ne našel tako čudovito milosti svete vere — bilo bi samo eno mogoče — porinil bi si bil meč v srce in si končal svoje življenje. Toda, kakor prijeten balzam je bila ta vera za moje ranjeno srce! Prestal sem vse in sem hvaležen Bogu za to trpljenje in želim samo eno še, da bi kakor moja hči, tudi jaz mogel dati kri za svojega Gospoda Jezusa."

Marcela je čutila moč dokazov. Tajal se je sicer led poganskih predsodkov v njenem srcu. Toda samo tajal. Treba je bilo še vročih žarkov milosti božje, da bi ga popolnoma stopili.

Ko se je ta pogovor vršil mirno v sobani plazile so se črne postave previdno vedno bližje in bližje k palači. Tu so se osebe razdelile. Videti je bilo, da je vsak vedel, kaj je njegovo delo in kje njegovo

mesto. Vsa vrata in okna so bila zastražena. Zadnje štiri osebe so se previdno bližale dveram v palačo. Rufus jih je vodil. Bila so še odprta, kakor jih je Rufus pustil, ko je šel ven.

"Da, tudi jaz sem se večkrat čutila, kako morejo kristjani tolike muke . . ."

Težko pregrinjalo, ki je ločilo sobano od tako zvanega "atika" — veže, se nenadoma odgrne in — štirje vojaki planejo v sobano.

Marcela je prestrašena nalahno vzdihnila vendar strah ji je zaprl glas.

Oteomero se je tudi prestrašil. Toda le za trenotek. Takoj se je zavedel in hotel mirno stopiti vojakom nasproti. Toda predno je mogel spregovoriti besedo, zgrabile sta ga štiri močne vojaške roke mu zamašile usta in povezale. Enako Marcelo. Milo je pogledala Marcela Oteomera, toda vojaki so ju s silo tirali ven iz palače v nosilnice, katero so prijeli štirje vojaki in odnesli iz vrta.

Le eno srce ljubi...

Nežika Tomčeva.

O, kaj ljubezen vsa je svetna?
— ko val v morju se razprši.
O, varuj, dekle, da ne vjameš
nikdar v nje vabne se pasti.

Le eno srce smeš ljubiti
iz duše cele, z dna srca,
le eno vsikdar te osreči,
meje ljubezni ne pozna.

Zato ljubezen tvoja, dekle,
le Zanj naj vnema se vsikdar!
Le ta je res v življenju celem
edino zvesta, brez prevar.

"OČE NAŠ"

MATERIN god je.

Mali Lojzek ve o tem. Misli, kako bi ta dan razveselil svojo mamo, katero tako ljubi. Ali ji naj kaj da? Ko pa nič nima! In vendar nekaj mora

storiti.

Ahaá, že ve, kaj bode storil.

Mama ima rada cvetlice. Za god bode toraj natrgal najlepših cvetlic na vrtu in jih povil v mal šopek in jih dal materi kot vezilo.

Pa še nekaj bode naredil.

Mama mu daje od časa do časa kak nikel ali kak cent za "kandy". Mesto da bi si kupil za vse slaščic, prihranil bode te centke in kupil lep svilnat trak k šopku.

Naučil se bode tudi lepo vošilce, lepo pesmico iz Abecednika.

God pride.

Kako se mamica razveseli, ko pride zjutraj po zajutreku Lojzek k mami, lepo oblečen, počesan in umit. V rokah ima šopek, povit s svilnatim trakom. Lepo pove svoje vošilce in ji izroči svoj darček.

Da, solze veselja zalijejo materine oči, tako se zveseli Lojzekovega vošila in vezila.

Pa zakaj? Saj to so vendar njene cvetlice. Sama bi si jih lahko natrgala lepših, lepši šopek bi si lahko sama naredila,

lepši trak bi si sama lahko kupila. Ali ne? In vendar jo je vse to do solz veselja razveselilo! Kako je to?

Ne, ni je razveselil šopek, ne trak, ne vošilo, temveč, to, kar je vse to krilo, — ljubezen Lojzekova.

Mama ljubi Lojzeka z vsem materinem srcem. Zato želi od Lojzeka zopet edino le ljubezni.

Ali se čudiš morda Lojzekovi materi?

Ali ne želiš enako tudi ti od ljubljene osebe edino—ljubezni? Ako želiš kaj drugega, ni več ljubezen.

Da, ljubezen želi biti ljubljena!

Bog, naš dobri nebeški Oče, nas neskončno ljubi. Ustvaril nas je in nam dal srce za to, da bi ga ljubili.

Toda dal nam je razum in prosto voljo, da s tem srcem ljubimo kogar in kar hočemo.

Ako tedaj človek vrača svojemu Bogu ljubezen za ljubezen ali ne bode tudi on mislil na to, kako bode svojemu dobremu Bogu to ljubezen tudi pokazal."

Ali je toraj v resnici nevredno Boga, nevredno človeškega razuma, ako si tudi človek odtrga od svojega časa vsako nedeljo eno urico, ali od svojega zaslužka kak dolar, ali se en dan v tednu zdrži mesnih jedil, ako poklekne in dvigne proti nebu svoje srce in svoje roke in reče ljubeznjivo: "Oče naš, ki si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje Ime! . . ."

Ali je toraj smešno, neumno, da dajemo Bogu v dar njegove lastne stvari? da mu pojemo pesmi v čast, da ga prosimo milosti?

Solza veselja v materinem očesu je dokaz kako je zveselil Lojzek svojo mamico. Ta solza je dokaz, da ni bilo njegovo ravnanje smešno, neumno, temveč lepo.

"In tvoj Bog"? —

Da, tudi, on želi od nas, da je med Njim in nami, med njegovim Srcem in našim srcem enako razmerje, kakor med očetom in sinom. Zato pa je Jezus učil svoje učence moliti. "Kadarkoli molite, vsikdar recite: "Oče naš, kateri si v nebesih!" t. j. prosite Boga, ravnajte, govorite z njim vedno, kakor otroci s svojim Očetom.

Nabiranje članov za Zvezo Katoliških Slovencev smo zaključili.

Hvala Bogu in Mariji, vspeh je izvanredno povoljen!

Res manjka v tem zapisniku marsikako ime rojaka, katerega nismo mislili, da ga bomo pogrešali. Toda začetek je! Zupanja še nimamo! Nismo še pokazali, kaj in kako zmoremo.

Splošno pa moramo z veseljem oznaniti, da je vspeh dober in smo zadovoljni z njim in je dosegel višino, na katero smo računali.

Že sedaj prav iskrena in prisrčna hvala vsem, ki so kakorkoli pripomogli k tako lepemu vspehu, seveda v prvi vrsti slovenskim listom, čč. slovenskim duhovnikom in našim navdušenim zastopnikom. Vsem skupaj naš iskreni in prisrčni: Bog plačaj!

Vspeh je bil, kakor sledi:

Država New York:

New York, N. Y.: (Župnija Sv. Cirila in Metoda 64 udov; Brooklyn, N. Y. (Župnija Zalostne M. Božje 35; Haverstraw, N. Y. 1 ud; Little Falls, N. Y. 5 udov; Stapleton, L. I., N. Y. 1 ud; Albany, N. Y. 2. Skupaj v državi New York 108 udov.

Država Ohio:

Cleveland, Ohio: Zastopnik Frank Gaspari 32 udov, zastopnik Jakob Resnik 9 udov, zastopnik Josip Meglič 5 udov; Cleveland, Col. linwood, Ohio: Župnija Marije Vnebovzete 24 udov, uredništvo Sloge 9 udov; Cleveland, Newburgh 38 udov; Lorain, Ohio: Župnija Sv. Cirila in Metoda 18 udov; Barberton, Ohio: Župnija presv. Srca Jezusovega 15 udov, zastopnik Joe Podpečnik 22 udov, zastopnik Josip Lekšan 6 udov; Bridgeport, Ohio: Zastop-

nik Frank Hočevar 7 udov; Youngstown, O.: Zastopnik Peter Volk 8 udov; Leetonia, O.: 1 ud; Kenmore, O.: 1 ud; Neffs, O.: 1 ud; Lackewood, O.: 1 ud. Skupaj v državi Ohio: 195 udov.

Država Pennsylvania:

Pittsburgh, Pa.: Župnija Matere Božje 27 udov, zastopnik Josipina Fortun 11 udov, zastopnica Mary Rukše 3 udje, zastopnik Geo. Veselič 5 udov, zastop. John Mravinc 6 udov; West Etna, Pa.: Zastopnik John Golobič 27 udov; Steelton, Pa.: Župnija Sv. Petra 29 udov; Forest City, Pa.: (Župnija Sv. Jožefa) Peter Srnovršnik 27 udov, zastopnica Ivanka Svete 8 udov, zastopnik Jos. Kamin 4 udje; Johnstown, Pa.: Zastopnik Andrew Tomec 23 udov; Etna, Pa.: Zastopnik John Skoff 6 udov; Bridgeville in Burdine, Pa.: (Župnija Sv. Barbare) zastopnik J. Krek 14 udov, zastopnik Ivan Vrtačnik 6 udov; Braddock, Pa.: Zastopnik Jos. Lesjak 13 udov; Canonsburgh, Pa.: Zastopnik John Pelhan 10 udov; Houston, Pa.: Zastopnik John Pelhan 8 udov; Meadon Lands, Pa.: Zastopnik John Pelhan 3 udje; Lechrone, Pa.: 3 udje; Ambridge, Pa.: 2 uda; Lloydel, Pa.: 3 udje; So. Bethlehem, Pa.: Župnija Sv. Jožefa 22 udov; Razni kraji: 16 udov. Skupaj v Pensilvaniji 275 udov.

Država Illinois:

Joliet, Ill.: (Župnija Sv. Jožefa) zastopnik Jos. Muhič 89 udov, zastopnik John Kramarič 22 udov, "Amerikanski Slovenec" 17 udov, zastopnik Frank Trlep 6 udov; Joliet, Rockdale, Ill.: 2 uda; Chicago, Ill.: Zastopniki: J. Zupančič, Marija Hiti, Mary Kopal 43 udov; So. Chicago, Ill.: Župnija Sv. Jurija 10 udov; La Salle, Ill.: Župnija Sv. Roka 49 udov; Waukegan in No. Chicago, Ill.: (Župnija Matere Božje) zastopnik M. Ivanetič 6 udov, zastopnik Frank Grom 18 udov, zastopnik Math Ogryn 11 udov, zastopnik John Kirn 4 ude, Springfield, Ill.: (Župnija sv. Barbare) zastop-

nica Kat. Grnovšek 10 udov; De Pue, Ill.: Zastopnik J. Vrtačič 8 udov; Bradley, Ill.: Zastopnik L. Strbenc 7 udov; Utica, Ill.: Zastopnik John Culjan 3 udje; Razni kraji: 2 uda. Skupaj v Illinois: 307 udov.

Država Wisconsin:

Milwaukee in West Allis, Wis.: (Župnija Marije Pomagaj in Sv. Janeza) zastopnik Fr. Benk 64 udov; Sheboygan, Wis. (Župnija Sv. Cirila in Metoda) zastopnik Jakob Prestor 51 udov; Willard, Wis. (Župnija Sv. Družine) zastopnik Frank Perovšek 7 udov; Razni kraji 5 udov. Skupaj v Wisconsin 127 udov.

Država Minnesota:

Rice, Minn.: Župnija Sv. Štefana 22 udov; Giffert, Minn. (Župnija Sv. Družine) zastopnik Joe Novak 7 udov; Soudan, Minn.: zastopnik Ana Nemanič 11 udov, zastopnik Jos. Oblak 6 udov, zastopnik John Loushin 9 udov; Ely, Minn.: Župnija Sv. Antona Pad. 11 udov, zastopnik L. M. Perušek 15 udov, zastopnik Jos. Kapš 6 udov; Albany, Minn.: 4 udje; Rauch, Minn.: 4 udje; Biwabik, Minn.: 3 udje; Greaney, Minn.: 2 uda; Virginia, Minn.: 2 uda; Eveleth, Minn.: Župnija Sv. Družine 10 udov; Chisholm, Minn.: Župnija Sv. Jožefa 15 udov, zastopnik Ant. Mehle 10 udov; Razni kraji: 13 udov. Skupaj v Minnessotti: 150 udov.

Država Colorado:

Pueblo, Colo.: Župnija Marije Pomagaj 29 udov, zastopnica Ana Princ 6 udov; Denver, Colo.: Zastopnik Geo. Pavlakovič 15 udov; Razni kraji: 8 udov. Skupaj v Colorado 58 udov.

Država Michigan:

Calumet, Mich.: (Župnija Sv. Jožefa) zastopnik John Musich 22 udov, "Slovenske Novice" 7 udov; Hesperia, Mich.: 4 ude; Detroit, Mich.: 2 uda; Polotka, Mich.: 2 uda; Razni kraji Mich.: 5 udov; Ironwood, Mich.: Župnija Presv. Trojice 12 udov; Ahmeek, Mich.: Zastopnik Geo. Hribljan 11 udov. Skupaj v Michigan 65 udov.

Država Kansas:

Kansas City, Kans.: Župnija Svete Družine 12 udov, zastopnik Peter Majerle 7 udov, zastopnik Petek Bajuk 8 udov; Razni kraji: 3 ude. Skupaj v Kansas 30 udov.

Država Connecticut:

Bridgeport, Conn.: Župnija Sv. Križa 20 udov.

Država West Virginia:

Pierce, W. Va.: Zastopnik John Koprivnik 10 udov; Thomas, W. Va.: Zastopnik Frances Baraga 7 udov; Davis, W. Va.: Zastopnik Louis Trenta 4 ude; Razni kraji 2 uda. Skupaj v West Virginia: 23 udov.

Država Maryland:

Dodson, Md.: Zastopnik Jernej Intihar 9 udov.

Država Indiana:

Indianapolis, Ind.: Župnija Presv. Trojice 37 udov; Razni kraji 5 udov. Skupaj v Indiani 42 udov.

Država Dakota:

North Dakota 1 ud; So. Dakota 1. ud. Skupaj 2 uda.

Država Montana:

East Helena, Mont.: 6 udov, Bute, Mont. 3 ude; Anaconda, Mont. 4 ude; Razni kraji: 6 udov. Skupaj v Montani 19 udov.

Država Washington:

Valley, Wash.: Zastopnik Jakob Stare 6 udov; Razni kraji 3 ude. Skupaj v Washington 9 udov.

Država Wyoming:

Rock Springs, Wyo.: Župnija Sv. Cirila in Metoda 16 udov; Crosby, Wyo.: 1 ud. Skupaj v Wyoming 17 udov.

Država Oregon:

Oregon, City, Ore.: Zastopnik Jos. Vidic 4 ude; Portland, Ore. 1 ud. Skupaj v Oregon 5 udov.

Država Nebraska:

Omaha, Nebr.: župnija Sv. Neže 5 udov. Razne druge države 12 udov. Skupaj 1478 udov.

Toraj po tem izkazu ima Zveza K. S. danes 1478 (reci in piši tisoč štiri sto osem in sedemdeset) udov tukaj v Ameriki. Za prvo leto in za začetek — prav lepo število.

Ako sedaj primerjamo naše številke s številkami družbe Sv. Mohorja, tedaj vidimo, da je imela Družba Sv. Mohorja l. 1916 tu v Ameriki (severni) 2024 udov, oziroma toliko iztisov njenih knjig za to leto je prišlo v severno Ameriko. Po teh številkah smo mi za Mohorjevo dr. samo za 546. Toda v tem številu odjemalcev Mohorjeve družbe; pa je eden, ki jih je sam naročil 1000 iztisov, g. A. Skulj (Glas Naroda). Vzenimo, da bi bil tudi pri nekdo pristopil s tisoč udi, tedaj bi mi imeli 2478 udov, kar pa pomeni za nas, 454 udov več, kakor jih je pa imela Družba svetega Mohorja.

Toraj nismo zaostali za Mohorjevo družbo, temveč smo jo prekosili in to takoj prvo leto, takoj s prvim nastopom.

Iz tega pa dalje sklepamo, da smo tudi

dosegli, kar smo želeli, da ostane naše podjetje popolnoma zase, ki ne bo v škodo Družbi Sv Mohorja, temveč bode njena močna opora in podpora, kar nas pa zelo veseli.

Na podlagi teh števil pa že danes, lahko oznanimo dragim rojakom, da Zveza Katoliških Slovencev ostane tudi v prihodnje taka, kakoršna je letos stopila pred slovensko javnost, da je toraj stalno podjetje, ki se bo skušalo z ysemi življenjskimi močmi šriti in množiti, ter napredovati, dokler se bode dalo in kolikor bode največ mogoče.

Da ji pa postavimo kolikor mogoče trdno podlago in ji zagotovimo pravo smer ne samo za danes, temveč tudi za jutri, treba da takoj sedaj uredimo vse potrebno.

Hvaležni smo za vsak pameten in primeren nasvet.

Toraj:

Zveza Katoliških Slovencev je stalna organizacija.

Živio!

Glede odbora, izvoljenega na ustanovnem shodu v Chicagu l. 1914. ostali so sledeči odborniki v odboru:

Predsednik: **Dr. Jakob Seliškar M. D.**
6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Podpredsednik: **Jožef Dunda, Joliet, Ill.**
Blagajnik: **Dr. Martin Ivec, 900 North Chicago St., Joliet, Ill.**

Tajnik: **Rev. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 62 St. Marks Pl., New York.**

Ker bode pa ta cel odbor pri prihodnji konvenciji v Evelethu zbran, zato bode mo imeli takrat posvetovanje, kar in kako bi se uredilo.

Ako želi še kdo bivših izvoljenih odbornikov Zveze ostati v odboru in sodelovati, ga s tem vabimo, da vstraja pri začetem delu in se nam pridruži. Začeli bomo z novimi močmi in z novimi cilji in — šlo bode.

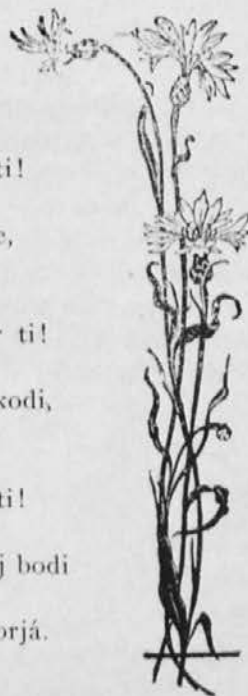
Toraj, živela Zveza Katoliških Slovencev.

Rod slovenski blagor ti.

Mary Tekavčič.

Rod slovenski blagor ti!
ker Marijin narod si,
Nje oko nad tabo čuje,
Ona tebe zla varuje.
Koga torej bi se bal?
Rod slovenski, blagor ti!
ker Marijin narod si;
moč sovražna ti ne škodi,
saj Marija je povsodi
s teboj, za te se bori.
Rod slovenski, blagor ti!
ker Marijin narod si;
le do konca zvest Njej bodi
Ona te nekdanj privodi
tja, kjer ni vojska, gorjá.

Iz Slovenskih Naselbin.

ŠE EN NOVOMAŠNIK LETOS!

V Hibbing, Minn. je 1. julija slovesno obhajal svojo novo mašo Rev. Rajmund Jožef Golob, iz reda sv. Benedikta. Njegov oče je rudar tukaj in je sedaj že sivolasi starček. Novomašnik je končal prve razrede višje šole v St. Cloudu, od tu je bil sprejet v kolegij St. John's, kjer je končal 5 gimnazijskih razredov. Od tu je šel v St. Martin's College, Wash. kjer je vstopil v red sv. Benedikta. Novomašniku naše iskrene častitke!

— o —

Rt. Rev. J. M. Koudelka, škof iz Superiorja Wis. nas je počastil te dni in bil pri nas dva dni. Zvečer je počastil pevsko društvo "Domovino", ki se je učilo peti. V zahvalo mu je pevsko društvo drugi dan pri njegovi sveti maši pelo, kar je mil. g. škofa silno zveselilo. — Prijaznost mil. g. škofa je presenetila vse. — Mil. g. škof zida prav kar veliko sirotišnico za svoje škofijske sirote. Kar je pa njegova škofija silno revna, vendar sirotišnica pa nujna potreba, mil. g. škof zbira mile darove kjer le more. — Mil. g. škof si je ogledal tudi našo tiskarno in našo pisarno in se ni mogel načuditi tolikemu napredku v tako kratkem času.

Gilbert, Minn. — Nameravani sv. misijon se je preložil na nedoločen čas. — Cerkev na Gilbertu je jako napredovala, od kar imamo v svoji sredi Rev. Mat. Bilbana. Cerkev je krasno slikana. Slikarija stane samo \$640.00.

Mrs. Frances Zajc je umrla v Milwaukee, Wis. za jetiko 14. junija. Priporoča se v molitev. Naj v miru počiva!

V La Salle, Ill. so začeli kopati podstavo za novo cerkev. Bog obilno blagoslovi začeto delo!

Kansas City, Kans. — Rev. J. Perše je ustanovil novo društvo za svojo mladino, društvo presv. Srca Jezusovega.

— Šolski sklep je bil jako slovesen v naši šoli. Zopet imamo za seboj novo leto velikega dela, katerega je izvršila naša šola za napredek in korist župnije in v čast božjo.

Brockway, Minn. — Imeli so posebno čast, da jih je obiskal apostolski delegat nadškof Bonzano iz Washingtona.

— Dne 28. junija so imeli slovesno prvo sv. obhajilo.

— Dne 1. julija se je začel sv. misijon in se skončal naslednjo nedeljo, 8. julija. Vspeh je bil krasen.

Bridgeport, Conn. — Lepa cerkvica sv. Križa dobiva vedno slavnostnejše lice. — Dne 1. julija je bil slovesen blagoslov novih kipov Sv. Petra in Pavla. Slovesen blagoslov je izvršil Rev. K. Zakrajšek ob asistenciji domačega g. župnika Rev. M. Goloba in Rev. Komara, slovaškega župnika iz Bridgeporta, Conn. — Dne 29. julija bode slovesen blagoslov kipa Sv. Ane. Kipa sv. Petra in Pavla so kupili župljani, doma iz Medjimurja, kip sv. Ane pa ženske.

Newburgh, Cleveland, O. — Mladeniško društvo Najsvetejšega Imena je imelo sprejem novih udov. Pristopilo jih je 8 novih udov. Lep napredek! — Še možje, na noge! New Yorški in Brooklynski možje naj navdušijo še druge!

Vzvišeni ideali matere so — ponižanje slovenskih žena v navadne vlačuge, po nauku nekega lista v Chicagi, v katerega pišejo slovenske žene, kakor Lina Božič iz Collinwooda, O., Frančiška Penko iz Clevelanda, O. Annie Eltz iz Sandy Utah, in še druge take rdečkarice. — Ako bi bilo zakonsko življenje res tako, potem ni to nič drugega, kakor vlačugarsko življenje — ciganje tako žive!

St. Joseph, Valley, Wash.: — Dne 7. junija smo imeli lepo slavnost, slovesno sv. mašo je daroval Rev J. M. Schremm, po maši je bila slovesna procesija zunaj na prostem. —

Slovesno se je skončala šola pri sv. Vidu za leto 1916—17. Učenci in učenke, osmega razreda so skončali šolo, ali graduirali in so dobili slovesno svoje diplome. Njim v čast je bil isti večer slavnostni banket.

Tistim, ki se žele podučiti natančneje o socializmu in razumejo angleščino priporočamo, naj si kupijo sledeči knjigi:

Socialism, the nation of fatherless Children by David Goldstein.

The Fundamental Fallacy of Socialism, by Arthur Preuss.

Morilec dekleta Ruth Cruger, Alfred Cocchi, katerega so laške oblasti prijelo na prošnjo vlade Združenih držav je po treh dnevih zapora priznal svoj zločin. Ko se je vrnil v svojo celico, vzdihnil je vesel: "Hvala Bogu! To je bilo grozno! Sedaj se mi je odvalil strašen kamen od srca, ko sem priznal svoje hudodelstvo. Kakor strašna mora me je vest mučila. Sedaj sem povedal vse in pomirjen sem. Pripravljen sem sprejeti vsako kazen!" — V resnici, vest je najneusmiljenejši sodnik, najbrezsrčnejši tožnik, pa tudi najstrašnejši rabel in maščevalec vsake hudobije. — Glas vesti je najjasnejši dokaz, da ima človek v sebi dušo, bitje, ki se zaveda dobrega in slabega, ki se zaveda odgovornosti za svoja dejanja višjemu bitju — Bogu. Ako človek nima duše, kdo čuti? Kdo misli? Kdo se zaveda dobrega in slabega Od kod glas vesti?

Samo se 114 naročnikov pa bo število naših naročnikov prekoračilo — četrti tisočak! — 3886 naročnikov pa bi ne moglo dobiti vsaj 114 novih? Res ne? — Poskusimo, morda pa more! — Ti, prav ti nam takoj lahko enega pridobiš! Poskusi!

V St. Stephen, Minn. je isti dan dan, ko je zemlja zakrila Martina Legata, zatisnil svoje trudne oče v trajno spanje drugi slovenski ameriški farmerski pionir Simon Oman v starosti 82 let. Tudi on je že bival tukaj v Ameriki več kot 45 let. Rodil se je na Gorenjskem, vas Gozd pri Kranjski gori. V Ameriki je preživel razun dve leti, ves čas na obširni in krasni farmi. Vzgojil je veliko družino 9 sinov in 2 hčeri: Izmed teh živijo še vsi, razven dveh sinov, ki sta umrla že pred 27 leti. Jeden, John je obče znani in priljubljeni slovenski župnik župnije Sv. Lovrenca v Newburghu Cleveland, O.

Pokojnik je bil mož trdnega katoliškega značaja, prepričanja in mišljenja, gostoljuben in vnet bralec dobrega čtiva in podpornik dveh podjetij. Vsikdar in povsodi je nastopal kot mož. Najhujše mu je bilo, da mu je zadnje leto vid tako opešal, da ni več mogel čitati. Od tedaj je pa blagi starček skoraj ves čas premolil. In kako je lepo živel, tako je tudi lepo umrl. Udano v božjo voljo, previden s sv. zakramenti je mirno čakal svojega konca. Kar si je vedno želel, je bilo, da bi mogel pred svojo smrtjo še enkrat videti svoje otročiče okrog svoje smrtne postelje. In tudi to se mu je spolnilo. Skoraj vsi otroci, razven dveh, so bili okrog njegove postelje, ko se je ločila njegova blaga duša iz telesa in odšla k Bogu po plačilo za tako zvesto službo življenja. Dan pred svojo smrtjo je še enkrat sprejel sv. popotnico iz rok svojega sina Rev. J. Omana, kakor tudi poslednji blagoslov in sv. odvezo. Drugi dan, v petek popoldne, 1. junija je pa zaspal v Gospodu.

Celi blagi družini Oman izrekamo naše prav iskreno sožalje, zlasti našemu blagemu dobrotniku Rev. John Omanu! Naj vas vse tolaži Bog in zavest, da ste imeli blagega očeta, ki je odšel k svoje-

mu Bogu po plačilo, katerega si je zaslužil in pa — da bo za Vas prosil. —

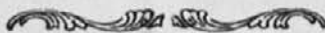
Vse naše naročnike pa prosimo, da zmolijo zanj vsaj po 1. Češčeno Marijo.

Da, o kako lepa je smrt pravičnega, kako lepa smrt onega, ki je lepo živel! O blagor, stokrat blagor družini, otročičkom, kateri imajo tako blagega očeta,

ki imajo tako krepkega moža, tako naškega poštenega moža, za svojega gospodarja in voditelja na cesti skozi življenje!

In toliko imamo še takih-le mož med nami? —

Ti pa, blagi naš rojak Simon Oman, počivaj v miru!

DOPISI.

Ely, Minn.: Imeli smo sestanek za ustanovitev Narodnega Doma. Sklicali so v ta namen zastopnike vseh društev. Udeležila sem se tudi jaz kot zastopnica našega društva. Bilo nas je več žensk, ki smo poslušale, kako so se možki med seboj pričali in prepirali, kako začeti "Narodni dom", kje bode stal, koliko bode stal, kako se bode tolike svote skupaj spravilo. Kar je kak zastopnik dobrega predlagal, vse so mu "čitalničarji", ali njih privrženci zavrnili. Tako je naš spoštovani Joe Peshel predlagal, da bi nam bila bolj potrebna katoliška šola, kjer bi se naša mladina izobraževala, kakor pa sam Narodni dom, da se šola in narodni dom lahko naredi vse objednem. Me žene smo čakale, kako se bodo naši možje oprijeli te misli, pa smo zastoj čakale da se bode kdo potegnil za ta predlog, ga odobral in bi se bilo res kaj koristnega sklenilo. Meni se zdi sramotno od mož, ako so tako strahopetni! Ali vam niso mar vaši otročiči? Ali kot možje in očetje niste varih in voditelji svojih družin, ste dolžni skrbeti za svoje otročiče in njih vzgojo? Tako veliko mesto, tako velika župnija, pa brez katoliške šole? Ni to naša sramota? — Ko bi se vi zavedni možje postavili na noge in hoteli tako agitirati za šolo, kakor ti za narodni dom, pa bi kmalu stalo med nami lepo poslopje z napisom "Katoliška šola". In če ne boste hiteli bode najbrže preje stalo prvo kakor pa to drugo. Neki zastopnik je imenoval pri tej seji todi besedico "Bog", pa kako se je hrž neki "tardeči" oglasil: "Kaj nam če Bog tukaj! On naj bo tam, kjer je." Bil je to res lep začetek in ni čuda, da so skoraj vsa društva odpovedala sodelovanje, kakor ženska tako tudi možka.

Če bode šlo še dolgo tako po naših naselbinah, kakor gre zadnja leta, potem ne bo drugače, kakor, da bomo me ženske vzele "hlače" in komando, pa se bomo bolje potegnile za svoje prepričanje, kakor po naši možje.

Vaša naročnica.

Milwaukee, Wis.: — Tudi jaz ne smem izostati, ko vidim, kako lepo se pozdravljajo vaši naročniki. Tudi jaz vas iz srca lepo pozdravim,

dragi urednik. Tako se mi dopade vaš list, da ga še enkrat nisem prebrala, da se ne bi zajokala predno ga denem iz rok. Zalostno res, da bodo ženske postale počasi slabše, kakor možki. Že jaz vem za take ženske. Neki ženski sem dala majevo številko, pa je tako svetlo pogledala. "Kaj pa je to? Alja, to je tisti sveti list, pravi, zdaj bom pa preveč sveta." "Nič se ne boj, le preberi ga, sem ji rekla, boš vsaj videla, kačšen je." Ne vem, kako se ji je dopadel. Bom šla enkrat vprašat. Ta revica ima dvoje otrok, ki pa ne znajo drugega kakor pa kleti, kar mater slišijo. Lepo se vam zahvalim za majevo številko. Šmarnice sem vsaki dan prebrala. Se nikoli mi niso šle tako do srca, kakor letos. Priporočam se Vam v molitev v moji boleznini.

Mary Goričar.

Ely, Minn.: — V nedeljo 1. junija imelo je društvo Sv. Antona Pad. štev. 72. K. S. K. J. skupno sv. mašo, katere se je korporativno udeležilo. — V nedeljo dne 24. junija je storilo isto društvo Srca Jezusovega J. S. K. J., v nedeljo dne 8. julija pa zopet društvo Sv. Cirila in Metoda štev. 1. J. S. K. J. Vsa čast takim društvom, da tako primerno praznuje praznike svojih društvenih patronov. S tem pokažejo, da se ne sramujejo biti člani katoliških Jednot in katoliških društev. — Dopisniku v zadnji številki Ave Maria (junija) vsa čast! Vendar naj se pa vselej podpisje.

Ludovik Perušek.

Opomba: Berite naš članek v štev. 12. stran 237 "Z imeni na dan!" Mi pravimo, 'z imeni proč!' Proč z osebnostmi iz našega delovanja. Kar je dobro, je dobro, ne glede na osebo, ki stori ali poroča, kar je slabo, ostane slabo pa naj naredi ali poroča kdorkoli. Komu gre za stvar, ta na osebo niti negleda ne! Kdor pa gleda na osebo, mu pa ni nič za stvar in to ni mož, temveč slepar in hinavec. Krščanska ljubezen nas uči vsako osebo spoštovati in ljubiti, odločno pa biti nasproten vsaki slabi stvari. Jaz lahko osebo nasprotnika ljubim pa vendar ne smem molčati k njegovim grehom, jih ne smem odobravati, mu moram povedati, da ne

dela prav. Ako se potem sam čuti osebno užaljenega, je njegova stvar. Stvar je več kot oseba, ker stvar se tika skupnosti, nas vseh; osebno samo njega. Demokrazitem!

Pueblo, Colo. "Nisem naročnica Vašega lista, pa ga vendar berem" pišite. — Dopisov brez podpisa ne priobčujemo! — Takih brezplačnih čitateljev imamo veliko. Vendar, komu se list dopade in soglaša z njim, pa ga ne podpira, kaže malo zavednosti. — Ko bi vsak čitatelj tako rekel, smo v enem letu van. Urednik.

Dubuque, Iowa. — Ravno 20 let je preteklo, od kar sem bil v Chicago Alexian Brothers Hospital težko bolan. Imel sem pet bolezni in še jetiko po vrhu. Vsakdo, ki me je videl, je trdil, da za me ni več zdravja. Neki pogrebnik, moj znanec, se je že hvalil: "da ima že krsto za me pripravljeno." Vsak zdravnik je trdil, da za me ni več pomoči. Bilo nas je 45 mož v tem oddelku, vsi enako bolni. Vsaki dan je prihajalo deset zdravnikov, pa so vsi najali z glavami. Moj slovaški sotrpin, poleg moje postelje mi je rekel: "Ej, Matija, zdravnik zmiraj maje z glavo. Težko bo kaj!" — Jaz pa nisem zgubil zaupanja na Marijo. Šel sem vsaki dan v kapelo k sv. maši in k večernicam. V kapelici sem videl na strani kip Žalostne M. B. To mi je vzbudilo še posebno zaupanje do nje. Nekoč sem dolgo presedel v cerkvi v goreči molitvi. Molil sem in jokal in tako zaupno prosil, kakor še nikdar preje. "Marija, bil sem tvoj otrok od mladih let. Ko so me mati učili moliti, so mi dostikrat rekli: otrok moj vsak dan moli vsaj en Oče naš in Češčena Marija v čast Materi božji in to delam do danes. Marija skaži se mi Mater v tej moji stiski." Dolgo sem molil. Bil sem potolažen. Nekaj mi je reklo, da nisem zastoj s tolikim zaupanjem prosil. In res tako veselje sem začutil v srcu, da bi bil najraje zapel. Ko grem iz kapele počasi proti svoji postelji, me sreča bolnik — prijatelj, ki je opazil moj veseli obraz, kako da sem danes tako vesel. "Kako bi ne bil", sem mu rekel, "ker bom ozdravel." — "Kako to veš?" "Čez tri dni me pridi vprašati!" — In res od onega dne se mi je začelo boljšati. Po treh dnevih je res zdravnik odredil, da so mi nehali dajati smrdljiva zdravila, katera smo morali vsi jemati. O, kako sem bil vesel tega zdravnikovega določila! kako vesel sem tekkel v kapelico zahvalit se za zboljšanje. Kolikrat sem bil tudi še pozneje v nevarnosti in boleznih, pa sem se vselej zatekel k Mariji in vselej dobil pomoči in zdravje. **Naročnik.**

Lansing, Ohio. — Moram se tudi jaz zahvaliti za tako lep list kakor je Ave Maria, kategera je kar "lušno" brati. Lepo se vam zahvalim za majevo številko, katero je gotovo vsakdo z veseljem prečital. Dajte, g. urednik, še večkrat take izdaje. Tukaj smo vsi tako veseli in hvaležni za to številko in vi ne veste, koliko ste storili dobrega za svoje rojake. Pozdravim vse čitatelje, posebno pa vas, dragi gospod urednik. Z Bogom! **R. Potočer.**

Pittsburgh, Pa.: Umrli je v nedeljo popoldan 10. junija Frank Krese, nečak bivšega kočevskega dekana Kreseta, star 49 let, rojen v Prečni na Dolenjskem. Pokopan je bil dne 13. junija s slovesno sv. mašo. Bil je dober oče svojim otrokom in zvest mož svoji ženi in prepričan katoličan. Bil je tudi tri leta čerkven odbornik pri slovenski cerkvi. Kako zelo je bil priljubljen, je pričal njegov pogreb, ko je bila cerkev natlačeno polna. Milo se človeku stori, da ga ni več med nami. Društva so pokazala svoje spoštovanje do ranjkega. Zapušča dobro ženo in 4 nedorastle otroke. Naj mili Bog tolaži dobro, neutolažljivo udovo.

† FRANK KRESE.

14. junija je umrl pa še drug dobri faran, Nikolaj Prokselj v Etni, rojen v Učakovcih, župnija Vinica, star 45 let. Zapušča svojo ženo s peterini otroci. Pred dobrim mesecem si je kupil hišo, en mesec pozneje si je pa poiskal prostor kjer bode počival večni počitek. Pokopan je bil 17. junija. **Vaš poročevalec.**

Steelton, Pa.: Bil sem na potovanju in sem obiskal v Clevelandu svojo sestro, č. Sestro Regino, ki je bila zelo bolna, in še sedaj ni zdrava. Upam, da jih ljubi Bog vrne "ljubo zdravje. Priporočam jo v molitev. Danes gre v Independence, O. da si pokrepi zdravje. Ko sem bil v Clevelandu sprejel me je jako gostoljubno Rev. B. Ponikvar, župnik Sv. Vida, kateremu se lepo zahvalim kakor tudi Mr. in Mrs. Holmar, in Mr. in Mrs. Haffner. — Bil sem tudi v Lorainu, O. kjer sem se mudil dalje časa. Zahvalim se družini Mr. Viranta in Mr.

Jos. Sveteta. Bil sem tudi v Waukeganu pri svojem najboljšem prijatelju in svetovalcu č. g. F. J. Azbe, našem bivšem župniku. Kako lepo napreduje Waukeganska naselbina pod njegovim vodstvom. Videl sem razstavo šolskih del, pisave, risanja in ročna dela.

Anton P. Petrašič.

Canonsburg, Pa. — Blagoslov društvene zastave Sv. Jeronima, števil. 153. K. S. K. J. se je izvršil slovesno dne 4. julija. Ob pol 8. uri je daroval domači g. župnik sv. mašo za žive in mrtve člane društva sv. Jeronima. Ob enajstih se je pa razvil krasen spreved po mestu, z godbo na čelu in se vil proti cerkvi Sv. Patrika, kjer je bila zastava slovesno blagoslovljena. Krasno je bilo videti šest deklet v belih oblekah, ki so spremljale zastavo sredi več kot 100 slovenskih in slovaških otrok, ki so vsi imeli v rokah male zastavice. Društvo Sv. Janeza Krstnika števil. 75. iz Canonsburga se je udeležilo slavnosti s zastavo in enako slovaško društvo sv. Ignacija števil. 380. Domači g. župnik nam je zastavo blagoslovil in naredil kratek nagovor, v katerem je častital društvu k njegovemu napredku, katerega je naredilo v tako kratkem času vkljub tolikemu nasprotovanju. Naš sobrat in slovenski rodoljub g. Anton Grdina, podpredsednik Jednote nam je v krasnih in jedrnatih besedah pojasnjeval pomen in namen katoliške organizacije, za kar je žel buren aplavz. Hvala mu! — Toraj, živio društvo Sv. Jeronima K. S. K. J. števil. 153! Naprej po začetni poti, katero smo si začrtali. Težka je ta pot! Toda edino prava je! Zastavo imamo sedaj! Sedaj smo močnejši, kakor smo bili preje! Zastava naj nas vodi sedaj v boj! Naj nam bo sveta in častna! Naj nam bode vodnica k nadaljnemu napredku! Zbirajmo se okrog te zastave kot otroci okrog svoje matere! Delujmo, da se bo naš krog okrog te zastave vedno bolj množil in širil! Delujmo za Boga, vero in narod!

John Pelhan.

Pittsburgh, Pa.: Naša šola se je končala 22. junija. 28. junija pa smo imeli šolski izlet na hribo Triglav. Udeležba je bila velika. Vsi naši gostilničarji so prinesli seboj dobrih krepčil. V nedeljo 24. junija sta pa sprejela diplome naša učenca Frank Golob in Rozalija Bojanc. — Kako so nekateri zabavljali, ki so naš č. g. župnik Rev. Mertel začel novo šolo! "Kaj nam je treba šole?" so rekli: In danes? Ali je kak zaveden rojak, ki se ne veseli tega in ni hvaležen č. gospodu, da se ni ustrašil truda in boja, temveč postavil šolo. Šola je velika, pa že skoraj premajhna.

Poročevalec.

Opomba: Slike, prosimo, kar pošljite!

Canonsburg, Pa.: Vse, kar smo pisali kdaj, še enkrat tu ponovimo in potrdimo, da je res in sami veste tudi, da je res, da je še več res! Kar lepo mirni bodite, pa še lepo pridno naprej Ave Maria prebirajte morda se vam bodo kdaj oči odprle, da boste spoznali, kako

v resnici pomilovanja vredni ste. — Društva "Postonjska Jama" nismo niti omenili do sedaj. Toda Che se excusa, se accusa! Hvala za pojasnilo!

Slovesna ustanovitev možkega društva Najsvetejšega Imena (Holy Name Society) za New York se je vršila 8. julija na nedeljo cerkvenih patronov Sv. Cirila in Metoda. — Zjutraj med slovesno sveto mašo ob 9. uri je pristopilo celo novoustanovljeno društvo skupno k svetemu obhajilu. Lepo je bilo videti, ko je 24 mož in fantov pristopilo skupaj k mizi Gospodovi. Slovesnega sprejema popoldne ob 4. uri se je udeležilo polnoštevilno tudi društvo iz Brooklyna. Obe društvi sta se zbrali v cerkveni dvorani in potem skupaj prikorakali v cerkev. Najprej je imel domači g. župnik Very Rev. Benigen Snój O. F. M. primeren nagovor, kjer je zražal svoje veliko veselje nad današnjim dnem, da se je doseglo to prepotrebno društvo. Žene združiti v cerkveno društvo je lahko. Može pa silno težko, zlasti dandanes. In vendar vse se združuje med nami proti križu. Tako je dolžnost vseh katoliških zavednih mož, da se tudi organizirajo. Može drugih narodnosti so že organizirani, tam se je že izvedlo prepotrebno ločenje duhov. Med nami se še slavi "šviga-švagarstvo" — prepričanje na dve strani. Zato je zlasti za nas slovenske može to društvo prepotrebno. Sprejem v društvo se je izvršil popolnoma po obredniku. Lepo je bilo, ko je vrsta mož in mladeničev s krepkim in odločnim glasom obetala zvestobo Križanemu in njegovemu imenu! Ob sklepu je spregovoril par navduševalnih besed še Rev. K. Zakrajšek, in povdarja dolžnost katoliških zavednih mož, da se združujejo in združeni branijo svoje svetinje, svoja ognjšča in svoje oltarje. Slovesen blagoslov z Najsvetejšim je zaključil cerkveno slavnost. Takoj nato se je vršila društvena seja v cerkveni dvorani.

Glede velike katoliške demonstracije 22. julija v Sayville, L. I. je bilo sklenjeno, da vstopita oba društva na postaji Long Island City na vlak. Za izlet se je priglasilo 26 mož.

Tako se je prvo naše "žegnanje", katerega smo obhajali v naši cerkvi, izvršilo, da nam bode ostalo v tranjem spominu, kar pa je še več vredno, da bode rodilo obilni sad krščanskega življenja, ko se je zanesel med nje duh in prepričanje velikanske organizacije "Holy Name Society".

New Yorški in Brooklynski može pa krepko na delo, da združite v tem lepem društvu vse dobre može in fante. Tako bode nastalo v naši naselbini novo lepo živahno življenje. Vsi vidite, kako je potreba med našimi slovenskimi možmi v New Yorku novega, drugačnega duha! Zanesimo ga med nje. Tako nas bode en duh in eno prepričanje združilo v slogi in edinosti. Kako lepo cerkvice imamo New Yorški rojaki! Kako lepe so pobožnosti za katere se tako trudi naš župnik Very Rev. Benigen Snój, O.F.M. — Kako se trudijo naši

pevci društva Domovine, da bi nam dajali vsako nedeljo zanimiv vsopred cerkvenih pesmi. In petje, katerega čujemo tukaj nedeljo za nedeljo je v resnici na vrhuncu lepote in krasote. Kako se naša dekleta žrtvujejo da okrase za praznike cerkev. Kako okusno je bil okrašen oltar za to nedeljo farnih patronov. — Zato združimo se, da bode cerkva vsako nedeljo polna! New Yorški naselbini pa častitamo na lepem napredu.

IZ BROOKLYNSKE ŽUPNIJE.

Josef Hodnik\$5.00
Peter Ravtar

Slovesni sprejem v materino društvo za Brooklyn se je vršil zelo slovesno 17. junija. Zjutraj ob 7. uri je bilo sveto obhajilo društvenic. Popoldne ob 4. uri je bil slovesen sprejem, pri katerem je 24 slovenskih žena sprejelo društveni znak in se slovesno posvetilo nebeški materi Mariji.

Po cerkvenem sprejemu se je takoj vršila seja, pri kateri se je izvolil sledeči odbor:

Predsednica: Mrs. J. Felicijan.

Tajnica: Mrs. K. Lustik.

Blagajnica: Mrs. K. Sehneller.

Za prihodnji sprejem se je oglasilo več novih kandidatinj. — Bog blagoslovi novo lepo društvo, ki ima tako vzvišeno nalogo med našimi katoliškimi ženami in materami.

Prihodnji sprejem se vrši tretjo nedeljo septembra, na glavni društveni praznik.

ZAHVALA.

Cleveland, O.

Hvala tisočkrat moji ljubi nebeški Materi Mariji za neštivilne milosti, katere sem že prejela iz njene materine roke, posebno pa milost ljubega zdravja. Meseca novembra 1915 sem bila smrtno nevarno bolna. Poklicala sem več zdravnikov. Toda nobeno zdravilo mi ni nič pomagalo. Nič več nisem imela upanja, da še kdaj ozdravim. Previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, sem gledala žalostna svoje štiri otročičke z mislijo, kaj bo z njimi, ko mene ne bo več. To mi je dalo zaupanje do Marije. Spomnila sem se, koliko milosti sem že sprejela od Marije na priprošnje častit. Janeza Bosko. Začela sem devetdnevnicu skupaj z moji otročiči. Prosila sem tudi sv. Jožefa, sv. Antona sv. Ano, Angelja varuha, naj molijo in prosijo za me, da mi Bog še da zdravja, če ne radi mene vsaj radi otročičev. In res, česar zdravniška človeška pomoč ni zmogla, zmogla je pomoč Marijina. V soboto med devetdnevnicco se mi je obrnilo na bolje in se mi izvanredno boljšalo in od tedaj sem vedno zdrava. Zato ne bom nehala ljubiti Marije. Še enkrat tisočera zahvala Mariji pomočnici kristjanov. Takrat sem obljubila, da se bom javno zahvalila v Ave Maria, kar sedaj z veseljem spolnujem. Zahvalim se tudi čast. Janezu Bosko. Dvakrat mi je zbolela smrtno nevarno tudi hčerka. Vselej sem dobila pomoč pri Mariji.

Angela Perušek, Adison Rd.

Nesrečni Konda se je spravil nad celibat katol. duhovščine. Učen je pa učen ta gospod! Hm! Zgodovino, dogmatiko, moralo, vse, vse imajo ta učeni gospod v malem prstu. Zgodovino kar sami delajo. Ako rabijo za zagled kakega slabega papeža, prav nič niso ta učeni gospod v zadregi. Zmislijo si pa imena, in kot priče in dokaze svojih trditev si izmislijo par zgodovinarjev ki niso nikdar živeli, in navedo "dobesedno" njih spise, katerih seveda nikdar ni bilo, in — tu — slovenski učeni svobodomislci imate dokaz, da je res, kar pišemo. — Seveda, poznajo pač tata Konda svoje kostrunčke, ki naročajo in bero njihov list, poznajo njih grozno nevednost in nezavednost — in, vedo, da se jih nemoteno lahko "farba", kolikor se hoče.

Iz pisave teh listov bi vsak pameten človek lahko spoznal resničnost svete vere. — Sovražniki Izraelcov so poklicali Balaama, da bi jih preklel. Toda mesto, da bi jih preklel, jih je blagoslavljal. Tako tudi zmerjanje in sramotenje sv. vere in cerkve odpira oči onim, ki so se do sedaj še dali slepiti.

Vsak pameten človek s zdravim razumom, sklepa po takih-le gonjah tako-le: Ako je sveta rim. katol. cerkev res tako gnjila, katoliška duhovščina od papeža do zadnjega meniha res tako pokvarjena, tako propadla, tako nemoralna, kako je pa potem mogoče, da ima ta gnjili organizem še toliko življenske moči v sebi? Da še danes stotisoče mladeničev in deklet prosi sprejema v duhovski stan in redovni stan? Ali so ti fantje in ta dekleta res tako propadla, da ko spoznajo v dolgih letih poskušnje kako nemoralni so duhovniki in redovniki, da jih ta nemoralnost tako žene v te stanove, da se s posebnimi obljubami in svetimi prisegami zavezujejo za celo življenje živeti to življenje? Da, če je le polovico tega res, kar samo Konda trdi o cerkvi potem pa da je ta cerkev v kljub temu po dvatisočletih obstanka, danes še tako mogočna, tako cela, tako živahna, tako delavna — potem MORA tu delovati neka višja moč, potem je svetā cerkev res več kot človeško delo.

Kakor so pisali listi, je pred nekaj leti bivši turški poslanik v Quirinalu prestopil v katoliško cerkev. Vse se je temu koraku začudilo. Poročevalec lista Curriere je poslanika vprašal, kaj ga je privedlo do tega tako senzacionalnega koraka, ki ga je stal tudi lepo službo in lepo prihodnost. — "Čital sem zgodovino sv. katoliške cerkve in jo proučeval tu pri srcu — pri Vatikanu. Čital sem veliko knjig proti tej cerkvi. Proučeval sem delovanje njenih nasprotnikov in njihov besnost. Našel sem, da nekaj papežev res ni delalo časti svoji vzvišeni službi. Pa, da je ta cerkev, v kljub tolikim sovražnikom; toliko besnemu preganjanju od začetka do danes, v kljub raznim pomanjkljivostim znotraj, vendar ne samo obstala skozi dvatisoč let, temveč vedno naraščala in še narašča, privedlo me je do sklepa: tu mora de-

lovati nadčloveška — božja moč, — tu mora biti resnica, ker le resnica je večna, le resnice ni mogoče vničiti. More se zatajiti, da! Uničiti ne! In danes — sem katolik — hvala Bogu!"

Kardinalu bomo toženi. — Nič novega! Kar hitro! Plačamo radi za "carfare". — Toda v desetih letih smo bili toženi že

1. pri komisarijih na Ellis Islandu brezštevilo-krat. Nekdo si je s temi tožbami kupil celo "ljubi kruhek". Bog ga mu "žegnaj"! ne zavidamo ga mu.

2. pri New Yorškem kardinalu najmanj trikrat,

3. pri apostoljskem delegatu v Washingtonu najmanj petkrat,

4. pri Brooklynskem škofu dvakrat,

5. pri vladi Združenih držav vemo za dvakrat,

6. pri poštni oblasti vemo za dvakrat,

7. pri provincijalu v Ljubljani,

8. pri generalu v Rimu ne vemo sami več, kolikrat

9. v Vatikanu tudi že dvakrat.

Pa — danes? — Hvala Bogu! — še smo tukaj. Tožitelj je pa že precej izginilo iz površja, nekaj jih pa še izginja. — Tako vidite, smo že navajeni tega. Čudno je pa pri vsem samo to, da smo še povsod dobili mesto palice — priznanje! Kjer smo pa krivico mirno v žep vtaknili, bi nam pa tudi ne bilo posebno težko dokazati svoje pravice in resnice. In morda pridemo tudi še do tega. Toraj Mr. Rems, kardinal stanuje ne na 53. cesti temveč 452 Madison Ave. — da ne boste zastoj iskali.

Nekako pol leta je, kar naši rdeči listi, kar bruhajo blato, sramotenje in zmerjanje proti listu Ave Maria, proti cerkvi in veri. Prav od tedaj je pa tudi, od kar je naš list začel tako napredovati, da si niti v sanjah tolikega napredka misliti nismo upali. Pridite pogledat, pa se boste prepričali, da je to res. Koliko pisem, dobimo, ko nam pišejo rojaki: "do sedaj sem bral samo rdeče liste. Toda tam vidim vedno eno in isto staro pesem. Tu pošiljam naročnino za pol leta na Vaš list . . ." — Kako je že rekel veliki Lincoln — mislim? — Mogoče je varati nekoliko ljudi, nekaj časa. Ni pa mogoče vedno varati vseh ljudi.

Hahaha! res smejati se mora človek našim zaslepljenim rdečkarjem. Nobenega našega do-

kaza, nobene naše trditve ne morejo ovreči. Revčeki si pa drugače ne morejo pomagati, se pa poslužujejo dokazov starih branjev, katere smo včasih študentje na mestnem trgu poslušali ko so se kregale: "Kaj? ti boš meni očitala? ti, ki imaš tak nos? ti, ki imaš tak jezik . . ." Tako tudi naši rdečkarji! Mesto, da bi ovrgli naše trditve, pa je samo "Ave Micka" "pocestna Minka" "Pater Skaza" — "Father Skazi" "Kazi" i. t. d. — Hahaha, kakor stare branjevke! — Zopet drugi pa žugajo s "curriculum vitae", morda celo s tožbo pri New Yorškem kardinalu! — Ej, sirote uboge! — Ta nesrečni Skazi! —

30.000 Poljakov je obesila Nemčija in Avstrija, ker so ljubili svoj narod, tako kakor Nemci ljubijo svojega. Za 30.000 Poljakov je bila ta ljubezen do naroda tolika hudobija, da so morali biti obešeni, za Nemce pa tolika krepost, da je radi nje moralo biti obešenih teh 30.000. — Nemčija in Avstrija sti obesili v treh letih 30.000 (reci in piši tridesettisoč)! Vsi avstrijaki in vsi ljubitelji nemških in avstrijskih vislic — zakličite Kaiserju trikrat "Hoch!" — šestkrat "hoch!" pa njegovim vislicam! —

Kri 30.000 zločinov, nevštetihi slovenskih, čeških, hrvatskih, slovaških, kriči iz Avstrije in Nemčije proti nebu kot kri pravičnega Abelna za maščevanje, katero bode, katero mora priti. — Da, ves svet bo spoznal preje ali sleje, da je naš sedanji predsednik Wilson največji dobronik človeškega rodu, zlasti pa je to največji dobronik preganjanih in tolikanj stiskanih Slovanov! Slava mu!

Ko je v Dunajskem državnem zboru poljski poslanec Daszinski proti toliki krutosti in krvoželjnosti protestiral, zaklical je nemški poslanec Heine: "Še premalo vrvi so porabili za vas! Vse vas bi morali poobesiti!" — Pri toliki nesramnosti je pa vendar tudi mirna slovenski kri zavrela in nastal je v zbornici pretep. — Moj Bog, in si upajo še trditi, da je Avstrija katoliška država, pa toliko umorov — je nič!

O Bog, kako dolgo boš še dopustil, da bodo ubogi Slovani tako strašno stiskani in preganjani! Ni naša krivda, da smo rojeni Slovani in na potu tako strašnemu sosedu! Usmili se nas! Reši nas, drugače bomo poginili. Molimo, rojaki, molimo in prošimo usmiljenja božjega

SLOVENSKA ŽENA

Sv. Monika

zgleđ krščanskim materam.

P. B. S. ofm.

EČJO moč ima na človeka, zlasti v njegovi mladosti, slab kakor dober zgleđ. Raje se mladenič poda na pot slabih kakor pa na pot dobrih tovarišev. Zakaj? Ker je vsak človek

vsled pođedovanega greha bolj k hudemu kakor k dobremu nagnjen. To smo že videli pri mladeniču Avguštinu, sinu sv. Monike. Več je izdal pri njem slab zgleđ njegovega očeta-pogana kot lep zgleđ njegove matere svetnice. In ko je bil v mladeniških letih v šoli v Kartagi, so pa še njegovi slabi tovariši dosegli, da je krenil na polzko pot nenravnosti. Kot posledica takega življenja je bila ta, da je zapustil vero svoje matere ter se pridružil krivi veri Manihejcev. Kako bridko je zadela ta novica srce njegove svete matere Monike! Kakor se zgrudi mati, ki z obrežja gleda svojega sina borečega se na vihnem morju in posluša obupne kli-

ce mornarjev nezmožnih rešiti ladijo potopa, tako se je tudi ona zgrudila vsled obilice gorja. To njeno bridko žalost popisuje sam sv. Avguštin in četudi živo in pretresljivo, vendar se mu zdi, da še premalo, primerja jo materi, kateri je umrl edini sin, pravi namreč: Ona je gledala name kot mrtvega na duši, ker sem izgubil vero in dušno življenje in bolj je objokovala mene mrtvega na duši kot morejo objokavati matere telesno smrt svojih otrok.

Toda Monika ni samo jokala. V solzah je neprenehoma tožila Bogu nesrečo svojega sina zaradi njegovega razuzdanega življenja. Vendar, dokler je vedela, da ima sin še vero v svojem srcu, je še upala na poboljšanje. Toda, še ta up je izginil, ko je slišala, da sin ne živi samo pohujšljivo; ampak, da je celo zatajil Jezusa Kristusa ter odpadel od njegove vere. Zdaj je spoznala, da mora delati, odločno in na vso moč delati, ako hoče rešiti sina in naj stane, kar hoče.

Šolske počitnice so se pričele, in Avguštin se povrne domov. Monika se je odločila, da počaka in sliši od njega samega, ako je res odpadel od vere, morebiti zato, ker ni mogla ali hotela tega verjeti drugim, morebiti, ker je še upala vkljub vsemu upanju, da on ni zašel tako daleč. Toda, le prehitro se je prepričala in slišala od njega samega to grozno resnico. . . . Monika vstane, nepopisno užaljena in v srce bridko zadeta. Odločno prepove sinu bivati nadalje v njeni hiši. Avguštin jo uboga in tiho odide — pregan in zavržen od svoje matere, ki ni mogla biti niti ne dan, ne da bi ga videla. Toda sveta mati je premagala naravno čustvo kot mati. Padla je na kolena in v potokih solza prosila Boga pomoči.

Bog jo potolaži v sanjah. Zdelo se ji je, da je na razpotju, kar ji pride nasproti lep in vesel mladenič ter jo vpraša, zakaj se

tako žalosti. Ona mu pove, da žaluje zaradi svojega izgubljenega sina. Mladenič ji odgovori, naj bo mirna in brez skrbi ter ji reče naj pogleda na pot ter dostavi: kjer si ti, tam je tudi tvoj sin.

Te sanje je povedala svojemu sinu, pa ko jih je on hotel razložiti po svoje, namreč, da bo tudi ona pristopila k njegovi veri, ne pa on k njeni, mu hitro odgovori: "Ne, angelj mi ni rekel, kjer je on, tam si tudi ti; ampak, kjer si ti, tam je tudi on." Avguštin je priznal, da ga je bolj ganila njena pričujočnost duha, s katero mu je odgovorila, kakor pa njene sanje.

Te sanje so jo napolnile s takim upanjem, da je zopet vzela sina k sebi; toda molila je zanj še naprej s solzami.

V njenem upanju jo je Bog potrdil še po nekem svetem škofu. Monika je šla k njemu s prošnjo, da bi škof govoril z Avguštinom, ga podučil in pridobil za sv. vero; kajti mnoge je že on na ta način spreobrnil. Škof pa, ki je dobro poznal mladega Avguština, je rekel Moniki: "Pusti ga, pa moli zanj, on bo že sam po branju spoznal, kam je zašel." Monika pa še ne odneha in še bolj prosi in joka in ponavlja prošnjo. Tedaj reče škof na zunaj nevoljen: "Pojdi, kajti kakor resnično živiš, je nemogoče, da bi bile molitve, katere pošiljamo k Bogu v taki poskušnji brez sadu in uslišanja. Posebno molitev matere, za spreobrnjenje otroka je najbolj vzvišena in Bogu ljuba. Nemogoče je torej, da bi jo ne uslišal. Zato, mati ako je tvoj sin zašel na krivo pot, ne toži Boga, ampak samo sebe. Jokaj, ker nisi zadosti jokala in bodi prepričana, da se bo tvoj sin povrnil na pravo pot, ako boš napolnila mero s solzami, katero zahteva zveličanje tvojega sina.

Drugi pomen besedi je pa tale:

Nemogoče je, da bi se sin take matere pogubil." Sv. škof je hotel reči: nemogoče je, da bi taka mati ne bila vcepila v srce sinu neizbrisne zavesti o veri, da bi ogenj, ki gori v njenem srcu, ne ostal in se ne vnel za Boga v svojem času. In naj je tudi mladenič sledil strastem in zabredel, mogoče zelo zabredel v grehe, ogenj je še vedno v njegovem srcu, četudi pod pepelom; zavest o veri, katero mu je vsadila mati v njegovo nedolžno srce, ta se bo vzbudila, ko potihnejo strasti ter ga bo privedla skesanega nazaj k Bogu. Vidiš, mati, kako neizmerno važno je, da živiš kot dobra, krščanska mati, da z gledom in besedo vcepiš že v nežna srca svojih otročičev živo vero, posebno pa ljubezen do molitve. Ako bodo tvoji otroci prešinjani sv. vere ter radi molili, potem se ti ni treba bati za njihovo zveličanje. To vidiš na sv. Moniki, dosegla je, da so vsi njeni trije otroci postali svetniki. Zgled sv. Monike posnemaj, krščanska mati, tudi ti.

IMENIK MATERINIH DRUŠTEV.

1. New York: (Župnija Sv. Crila in Metoda) (shod vsaki mesec tretjo nedeljo).
Duhovni vodja: Very Rev. Benignus Snoj, O. F. M.
Predsednica: Mrs. Frances Burgar.
Tajnica: Mrs. Mary Jazbec.
Blagajničarka: Mrs. Marg. Luteršek.
2. Brooklyn, N. Y.: (Cerkev. obč. Žalostne Matere Božje).
Duhovni vodja: Rev. Kazimir Zakrajšek, O. F. M.
Predsednica: Mrs. J. Felicijan.
Tajnica: Mrs. K. Lustik.
Blagajničarka: Mrs. K. Schneller.
3. Pittsburgh, Pa.: (Župnija Matere Božje).
Duhovni vodja: Rev. John Mertel.
Predsednica: Mrs. Rozalija Bojanec.
Tajnica: Mrs. Barbara Cvetič.
Blagajničarka: Mrs. Agnes Gorišek.

